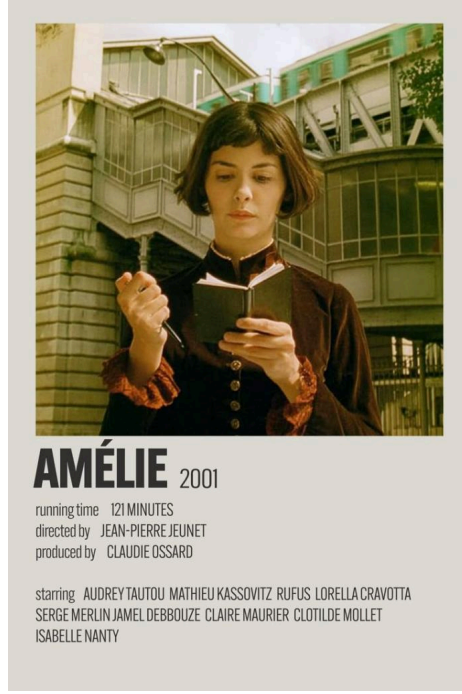

Mutluluğun İzinde Amelie Film İncelemesi

– Umut Can Zan · 24 Mayıs 2026

Bir hikayenin güzel olması için, içinde dünyanın baştan aşağı değişmesi veya büyük kahramanlara ihtiyacı yoktur. Bir hikayedeki güzellik ölçütü; onun insanlara dokunması, onların dünyalarına iz bırakması gibi durumlara bağlıdır. Amelie de o basit fakat insana dokunan filmlerden biri. Amelie belki hiçbir zaman dünyamızı değiştirmede fakat dünyaları değiştirdi.

Amelie uzun bir süre evden çıkmadan, ailesi tarafından da ilgi görmeyerek büyümüştür. Bu vaziyet onu hayata karşı oldukça meraklı biri haline getirir. Bir fanusun içinde büyüyen birinden dış dünyaya karşı korkak olmasını bekleriz. Oysa Amelie'nin dış dünyayı öğrenme arzusu hiç azalmamış, aksine artmıştır.

Amelie filminin büyü, yeni bir eve taşınması ile başlar. Evin eski sahibine ait bir kutu filmin tüm gidişatını değiştirir. Amelie sahibine arar ve bulur. Kutuyu geri verir ve karşısındaki kişiden görünmeyen bir ücret alır: ortak mutluluk...

Bundan sonra Amelie'nin hayat felsefesine tanıklık ederiz. O ne başkan olmak ister ne de ordulara hükmetmek. Onun istediği şey insanların ruhlarında küçük dalgalar oluşturabilmektir. Kâh bir hastanın yanında olarak kâh birini anılarıyla konuşturarak...

Filmin çok temel bir sorusu vardır: Hayatın anlamı ve hayatın büyük işler olmadan da anlamlı olup olmayacağı... Büyük şeyler yapmayı arzulamak, aramızda bizi takip edecek bir ses bırakabilmek önemli bir meseledir. Fakat kaç insan bunu başarabilir ki? Kaç insan gerçek manası ile sonsuz olabilir?

Bu anlatıya göre anlam için sonsuz olmaya gerek yoktur. Mesele dünyayı değiştirmek değil, başkalarının dünyasını değiştirebilmektir. Amelie'nin bulduğu sır; insanlara faydalı olmak, sadece geride bırakılacak bir gürültünün peşinden koşmamaktır. Ona göre geride bir terennüm kalırsa ne mutlu...

Amelie aynı zamanda görselliği ve müzikleri anlamında da eşine az rastlanır bir şaheserdir. Filmden kareleri alıp bir çerçeve içine koysak benim diyen resme taş çıkartır. Renklerin canlı tonları sadece gözlerinize huzur vermez. Onları dünyaya ilk kez baktıkları o tatlı heyecana geri götürür.

Müzikler... Bu müzikleri hakkıyla konuşabilmek için bu alandaki bilgimi artırmak, belki binlerce eser dinlemiş olmayı isterdim. Ancak nafile. Müzikleri işittiğim ilk andan beri kulağımdan silinmediler desem belki klişe bir ifade kullanmış olurum. Ancak bazı klişeler ne kadar kullanılırsa kullanılsınlar eskimez, gerçekliklerini korurlar. İşte bu hakikat en çok Amelie filminin müziklerinde görünür. Paris sokaklarından İstanbul'a doğru bir sörf...

Hülasa Amelie büyük laflar etmez. Hoř bunların peşinde de koşmaz. Küçük cümlelerin büyük etkilerine inanır. İyi ki de inanır. Çünkü hayat biraz da insanların büyüü dünyalarında gizlidir.